

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010014
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1620010014.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovanej Y. V., stíhanej pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 10.02.2020, sp. zn. OT/3/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 09. 07. 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 10.02.2020, sp. zn. OT/3/2020, bola obžalovaná Y. V., rod. U., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom Y., A. č. XXXX/XX uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času približne do 18.15 h dňa 09.01.2020 v Y., na ulici Z. mládeže viedla osobné motorové vozidlo značky Citroen Xsara Picasso, evidenčného čísla MA-XXXEC, s ktorým kľučkovala zo strany na stranu, pričom bola následne predpísaným spôsobom zastavená a kontrolovaná policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Malacky, pričom bola v čase o 18.21 h podrobená dychovej skúške na alkohol meračom typu H. Mobile Printer Alcotest 7510, č. prístroja ARMF-0635, kde bolo zistené, že vozidlo viedla pod vplyvom alkoholu s hodnotou 1,32 mg/l alkoholu v dychu a následnými meraniami jej bolo v čase o 18.38 h nameraných 1,18 mg/l a o 18.58 h nameraných 1,17 mg/l alkoholu v dychu.

Za to jej bol okresným súdom uložený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a zároveň jej bol uložený probačný dohľad nad správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona jej bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2. Trestného zákona s použitím § 61 ods. 3 Trestného zákona jej bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 6 rokov.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor (čo do výroku o treste) s tým, že ho odôvodnil tak, že z odpisu registra trestov obžalovanej je zrejmé, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/88/2014 zo dňa 31.10.2014, právoplatným dňa 15.11.2014, právoplatne odsúdená za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na podmiennečný trest v trvaní 4 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a 4 mesiace, pričom jej bol súčasne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 rok a 4 mesiace. V súčasnosti sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená, pričom z evidenčnej karty vodiča ani lustrácie priestupkov nevyplývajú žiadne záznamy. S argumentáciou okresného súdu

ohľadom vyššie uvedeného trestu sa odvolateľ nemôže stotožniť, nakoľko nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaná už bola za rovnaké konanie, teda za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona právoplatne odsúdená. Je síce pravdou, že sa v súčasnosti na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená, avšak ani táto skutočnosť nič nemení na fakte, že tento skutok spáchala. Obžalovaná v aktuálnom prípade vozidlo viedla s hodnotou 1,32 mg/l alkoholu v dychu, čo po prepočte zodpovedá 2,75 promile, pričom v danom prípade, vo vzťahu k osobe obžalovanej, má prokurátor za to, že uloženie podmieneného trestu nebude dostatočné na prevýchovu obžalovanej, ako i ochranu spoločnosti. V prípadoch trestných činov na úseku cestnej dopravy je potrebný a tiež žiaduci dôraznejší postih, spočívajúci v uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody spolu s prísny trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Nič na tom nemení skutočnosť, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, keďže sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená, a že nespáchala ani žiadny priestupok. Obžalovaná si totiž doposiaľ evidentne ani po svojom prvom odsúdení neuvedomila závažnosť svojho konania, teda aké závažné následky (na živote, zdraví, ako i majetku) môže vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu spôsobiť. V danom prípade je potrebné, s ohľadom na nevyhnutnosť generálnej prevencie, obžalovanej uložiť nepodmienečný trest, hoci len kratšieho trvania, ktorý bude evidentne na obžalovanú pôsobiť viac edukatívne a umožní jej si aj za pomerne krátky čas (v trvaní dní či týždňov) uvedomiť si, čo všetko mohla svojím protiprávnym konaním spôsobiť a aké to pre ňu môže mať, za predpokladu, že bude opätovne jazdiť pod vplyvom alkoholu, v budúcnosti následky a aký by to malo vplyv na jej osobný i pracovný život. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolateľ navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky v časti výroku o treste a rozhodol sám o uložení trestu, a to nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Obhajca obžalovanej sa písomnou formou vyjadril k odvolaniu prokurátora s tým, že okresný súd pri ukladaní trestov obžalovanej vzal do úvahy všetky trestno-právne relevantné skutočnosti a ďalšie okolnosti, ktoré bolo potrebné pri rozhodnutí o trestoch zohľadniť. Otázka viny bola vyriešená aj s prihliadnutím na priznanie a úprimné oľutovanie skutku obžalovanou, v dôsledku ktorých u nej - vzhľadom na neexistenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti - nastala prevalencia poľahčujúcich okolností, majúca vplyv na zníženie hornej hranice trestnej sadzby na 8 mesiacov (o jednu tretinu). Súd následne, zohľadňujúc vysokú hodnotu alkoholu v dychu obžalovanej, t. j. okolnosť akcentovanú aj Okresnou prokuratúrou Malacky, ktorá obžalovanej navrhovala z tohto dôvodu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, uložil obžalovanej M. V. objektívne prísny trest odňatia slobody na úplne hornej hranici upravenej trestnej sadzby, teda 8 (osem) mesiacov, pričom jeho výkon podmienene odložil a určil obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní troch rokov - za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovanej počas plynutia skúšobnej doby a obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Preventívnu, represívnu a súčasne výchovnú funkciu trestu v kombinácii s týmto podmieneným trestom súd zabezpečil prostredníctvom uloženia skutočne rigorózneho trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 6 rokov. Práve tento trest zasiahne do života obžalovanej mimoriadne obmedzujúcim spôsobom a v kombinácii s uloženým obmedzením, spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, zabezpečí nielen účinnú ochranu spoločnosti, ale potrestá tvrdo obžalovanú znemožnením jej vlastnej motorovej mobility v takej situácii, keď je vzhľadom k vykonávaniu svojho povolania pedikérky nútená presúvať sa medzi zákazníkmi, ktorým poskytuje svoje služby práve v ich domácnostiach. Od spáchania skutku tak činí bez možnosti samostatne riadiť motorové vozidlo a po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku bude takto radikálne obžalovaná obmedzená po dobu ďalších šiestich rokov. Uvedomuje si však závažnosť svojho pochybenia a z tohto dôvodu ani nenapadla odvolaním výrok súdu o uložení trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Možno teda aj v takomto omisívnom postupe obžalovanej identifikovať vysokú mieru jej sebareflexie, naznačujúcu, že výchovné pôsobenie trestu bude obzvlášť účinné, keďže preukazuje aj pokoru. Okresná prokuratúra Malacky poukazuje v odôvodnení odvolania proti rozsudku na zahladené odsúdenie obžalovanej pre totožný prečin (trestný rozkaz Okresného súdu Malacky zo dňa 31.10.2014, sp. zn. 2T/88/2014, právoplatný dňa 15.11.2014), ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 4 mesiace a súčasne trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 rok a 4 mesiace, teda po celú skúšobnú dobu jej podmieneného odsúdenia. Zároveň Okresná prokuratúra Malacky konštatovala, že z evidenčnej karty vodiča ani lustrácie priestupkov vo vzťahu k osobe obžalovanej nevyplývajú žiadne záznamy. Je teda zrejme, že obžalovaná sa preukázateľne minimálne počas obdobia odo dňa 15. novembra

2014 až do dňa 09. januára 2020 správala právne konformným spôsobom, nespáchala žiadny trestný čin ani priestupok, dokonca ani na úseku dopravy, teda neporušila ani pravidlá cestnej premávky a nebola sankcionovaná ani len za menej závažný dopravný priestupok. Z takéhoto spôsobu správania sa obžalovanej, osobitne v premávke na cestných komunikáciách, nevyplýva teda žiadny poznatok o jej sklone dopúšťať sa protiprávneho konania. Naopak, možno usudzovať na uvedomelé konanie obžalovanej a jej úsilie správať sa v súlade so všetkými spoločenskými a teda aj právnymi normami, vrátane dodržiavania právnymi predpismi ustanovených povinností pri riadení motorového vozidla. V týchto súvislostiach je rovnako zrejmé, že protiprávne konanie obžalovanej, ktorého sa dopustila dňa 09. januára 2020, keď viedla svoje osobné motorové vozidlo Citroen Xsara Picasso, ECV: MA-XXXEC, pod vplyvom alkoholu, nachádzajúc sa vtedy v ťaživej životnej situácii, rezultujúcej jednak z úmrtia jej sestry, jednak zo závažného ochorenia ďalšej z jej blízkych príbuzných osôb, bolo len jej ojedinelým excesom z inak dlhodobého riadneho vedenia života a právnym poriadkom aprobovaného správania, voči ktorému nemožno mať žiadne výhrady. Tvrdenie prokuratúry, že uloženie podmieneného trestu nebude dostatočné na prevýchovu obžalovanej, ako i ochrany spoločnosti nie je žiadnym spôsobom, z ktorého by bolo možné usudzovať na myšlienkový proces, vedúci k takémuto stanovisku, odôvodnené. Kontrastuje tak s precíznym odôvodnením uloženia takéhoto druhu trestu súdom, poukazujúceho na nemožnosť rozvinutia reedukačných a resocializačných procesov v rámci výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v predmetnej výmere, kontraproduktívnosť takejto formy izolácie kriminálne nenarušeného páchatel'a od jeho rodiny a spoločnosti ako takej, práve s hrozbou „kontaminácie“ v prostredí iných páchatel'ov trestnej činnosti, a to bez pôvodne zamýšľaného účinku v podobe sebareflexie a prevencie páchania ďalšej trestnej činnosti. Obhajoba sa pritom v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku a akcentuje rovnako tú jeho časť, v ktorej súd poukázal tiež na zásadu humanity v súvislostiach s princípom primeranosti sankcie vzhľadom k pomerom páchatel'a ako aj okolnostiam spáchania skutku. V tomto zmysle prokuratúra očividne nihilizuje tak riadne vedenie života obžalovanou pred spáchaním skutku, a to dokonca bez akéhokoľvek dopravného priestupku, ako aj vyššie spomínané skutočne ťaživé životné okolnosti, za ktorých sa obžalovaná skutku dopustila. Názor prokuratúry, že s ohľadom na nevyhnutnosť generálnej prevencie je obžalovanej potrebné uložiť nepodmienečný trest, hoci len kratšieho trvania, nakoľko tento údajne bude evidentne na obžalovanú pôsobiť viac edukatívne a umožní jej si aj za pomerne krátky čas (v trvaní dní či týždňov) uvedomiť si, čo všetko mohla svojím protiprávnym konaním spôsobiť a aké to pre ňu môže mať, za predpokladu, že bude opätovne jazdiť pod vplyvom alkoholu, v budúcnosti následky a aký by to malo vplyv na jej osobný a pracovný život, sa reálne neopiera o žiadny verifikovateľný podklad (objektívnu kriminálnu štatistiku, psychologickú, sociologickú či kriminologickú štúdiu), ale je len voľnou úvahou, založenou iba na indíciách, predpokladoch neovereného charakteru a snád' aj osobnom presvedčení konkrétneho autora týchto tvrdení. Justícia by však mala byť založená na objektívnom a spravodlivom posúdení každého skutku. V protiklade s názorom prokuratúry a súčasne v súlade s náležite odôvodnenými právnymi závermi súdu obhajoba zastáva stanovisko, že na obžalovanú bude dostatočne edukatívne pôsobiť aj súdom uložený podmienený trest odňatia slobody s určenou skúšobnou dobou v trvaní troch rokov, s probačným dohľadom počas jej plynutia, čím bude v kombinácii s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok rovnako dostatočným spôsobom zabezpečená tiež generálna prevencia spoločnosti, ktorá v súvislosti s výkonom súdom uloženého trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu šesť rokov bude zabezpečená vo vzťahu k obžalovanej mimoriadne účinnými formami pôsobenia na jej ďalšie správanie. S poukazaním na vyššie prezentované odôvodnenie preto obhajoba navrhuje, aby odvolací súd odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky ako nedôvodné zamietol.

Spis bol odvolaciemu krajskému súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 27.05.2020.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 09.07.2020 prokurátorka navrhla, aby krajský súd vyhovel podanému odvolaniu a obžalovanej uložil primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko uložený trest súdom prvého stupňa treba považovať za neprimerane mierny.

Obhajkyňa sa odvolala na písomné vyjadrenie a stanovisko k podanému odvolaniu a navrhla odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko uložený trest je primeraný a zákonný.

Obžalovaná sa stotožnila s vyjadrením obhajkyne k podanému odvolaniu a k svojmu zdravotnému stavu uviedla, že je čiastočne invalidnou dôchodkyňou, kvôli chrbtici. Zároveň opakovane svoje konanie oľutovala.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len prokurátorom a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol odvolaním napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len odvolaním napadnutý výrok o uvedenom treste, pričom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací krajský súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu vecí, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov a strany trestného konania boli následne aj riadne predvolané, resp. upovedomené o termíne nariadeného hlavného pojednávania.

Hlavné pojednávanie na prvostupňovom súde bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku - po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaná po príslušnom a náležitom poučení vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku podľa obžaloby. Následne sa obžalovaná kladne vyjadrila k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súd po kladnom stanovisku prokurátora prijal uvedené vyhlásenie obžalovanej a vyhlásil, že vykoná dokazovanie ohľadom výroku o treste, pričom následne boli oboznámená uvedená príslušná časť listinného materiálu, majúca vzťah priamo k osobe obžalovanej.

Odvolací súd k postupu prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní pred vykonaním dokazovania uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd, keď prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky vyššie uvedeného trestného činu a dopustila sa ho obžalovaná, ktorá bola v súlade so zákonom uznaná vinnou z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Prokurátor žiadal v odvolaní, aby krajský zrušil napadnutý výrok o treste a uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody v spojení s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Vo vzťahu k námietkam odvolateľa a v zmysle vyššie uvedených argumentov odvolací súd poukazuje na osobu obžalovanej, na ktorú sa hľadí, ako by nebola súdne trestaná, nemá záznam v rámci lustrácie registra priestupkov (ani vrátane úseku cestnej premávky), svoj čin doznala, svoje konanie oľutovala, pričom urobila i vyhlásenie o uznaní viny. Je síce zrejmé, že počínanie obžalovanej (vedenia vozidla po požití alkoholických nápojov) je absolútne neakceptovateľné, neospravedliteľné, avšak súčasne nemožno opätovne zdôrazniť náhľad na osobu obžalovanej, na jej doterajší život a postoj k spáchanej trestnej činnosti. Súčasne, veľmi závažnou otázkou je i fakt, že jej protiprávnym konaním nedošlo k dopravnej nehode, k prípadnému ublíženiu na zdraví, k poškodeniu majetku alebo k ešte horšiemu (nenapraviteľnému) následku. Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvostupňového dospel k záveru, že na obžalovanú M. V., rod. Šteffekovú nie je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody s tým, že trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom, s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a so súčasne uloženým trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov je trestom primeraným, dostatočne rigoróznym, pričom s ohľadom na druh trestu, dĺžku skúšobnej doby a probačný dohľad bude mať obžalovaná dostatok času a možností presvedčiť, že to s doznáním činu a jeho oľutovaním myslela vážne, aj so zreteľom na svoj súčasný zdravotný stav a sociálne postavenie.

Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery a uložený (vyššie uvedený) trest, resp., kombinácia trestov spolu s primeraným obmedzením zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 Trestného zákona ako boli vyššie rozvedené v tomto uznesení - takýto postih páchatelky je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a mierny, preto v tomto ohľade boli námietky odvolateľa vyhodnotené ako nedôvodné.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd nezistil relevantný dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, a preto podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.